

1894. évi 808. sz.

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ES KORCSMÁROSOK IPARTÁRSULATÁNAK ÉRTESEITŐJE.

KIADJA: A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata.

Az „Értesítő”-t a társulat tagjai díj nélkül kapják.

Megjelenik minden hó utolsó napján 1000 példányban.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők be.

A választmány megbízásából szerkeszti: **Teasdale Ottó**
társulati titkár.

SZERKESZTŐSÉG:

☉☉☉ Budapest, IV. kerület, Himzö-utca 1. szám földszint. ☉☉☉

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert czégektől fogadunk el.

HIRDETÉSEKET

a társulat titkársága (Budapest, IV. kerület, Himzö-utca 1. szám földszint) vesz fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldalra terjedő nagyságban	20	frt	—	kr.
$\frac{1}{2}$ „ „ „	10	„	—	„
$\frac{1}{4}$ „ „ „	6	„	—	„
$\frac{1}{8}$ „ „ „	3	„	50	„

☉☉☉☉☉ Egész évre szóló hirdetésenként 20% engedmény. ☉☉☉☉☉

Ujabb terhek.

A tél fagyos kérge még fogva tartja a természet feléledésének örök erőt, még a téli gyötrelem nem éppen csekély számu napjai állanak előttünk mielőtt a természet feláradásának nagy ünnepét megérjük, még kopár a rét, kihalt a táj s a tavasznak édes illattal és ezer csengő hanggal szívünkhöz ható hozsannája ma még csak képzelet, mely édes vágyódást gerjeszt szívünkben.

S e vágyódásban nincs kivétel. Ifjut és aggot, szegényt és gazdagot, tudóst és műveletlent egyenlően hatalmába ejt, mert a tavasz, a mindenség ezen örök, megfejthetetlen csudája belehat mélyen az emberi szivekbe is s ott fakasztja legszebb virágát — a reményt.

Ki állithatná hogy a reményt, a lelki megifjodást nélkülözhetné? Van-e a kinek oly jól megy sora, hogy reményre többé nincs szüksége s van-e a nyomoruság, a szenvedés oly foka, a melyet a remény sugara nem enyhíthetne?

A beteg, kit testi szenvedései elgyötörtek, csüggedő lelkének utolsó vágyódásával a tavaszt óhajtja, mert — ismét remélni szeretne; a szegény, kit inség és nyomor üldöz a tavasz után foházkodik, mert — ő is remélni akar, s az emberek százezrei, kik a gondok és földi bajok nyüge alatt szenvednek, ők mind a tavasz felé tekintenek, amely sebeikre meghozza a legjobb irt — a reményt.

Vajjon bennünk, a kiket a hivatás, a mindennapi kenyér utáni kereset közössége összefűz, szintén felébreszti-e majd a jövő tavasz, egy jobb jövő iránti reményt, lesz-e elég hatalma a bűvös varáznak, hogy jogos érdekeink, igazaink érvényesülése iránt újból hitet merítsünk?

Csüggedni van elég okunk. Ha körültekintünk s iparunk helyzetét, az iparunk gyakorlatára közreható conjuncturákat vesszük szemügyre, már már tarthatatlannak kell jelezniünk a létező állapotot, mely a javulásnak legcsekélyebb kilátásával sem kecsegtet, a súlyosbodásnak azonban minden feltételét magában rejti.

Iparunk eme válságos helyzetének megfelelő preludiumnak mondhatjuk ama adófelemelést, a melyet a fő- és székváros, ujévi beköszöntő gyanánt, a fogyasztási adókról megállapított javadalmi díjjegyzékkel életbe léptet.

Egy újabb jelentékeny terhet jelent e díjjegyzék számunkra a melyet nem lehet kicsinyelnünk, annál kevésbé, mert annak sulya javarészen kizárólag reánk, a vendéglős ipar gyakorlóira nehezedik.

Nem lehet czélunk itt a különböző adórendszerek czélyszerűsége, igazságos volta felett vitatkoznunk, de annyit, mint alapigazságot bátran állithatunk, hogy a fogyasztási adórendszer, mely az utóbbi években minden irányban, bizonyos előszeretettel nyert igen intensiv fejlesztést, jogosultságát a terhek egyenlő elosztásából nyeri, vagyis abból, hogy az e czimen követelt szolgálmányokat, igényeinek, életmódjának megfelelően, mindenki, kivétel nélkül viseli.

Hogy állunk azonban a fennemlitett díjjegyzékkel contemplant adóemeléssel?

Vegyük csak a legszembeötlőbb, a bennünket leginkább érdeklő példát, a söradó felemelését.

Minden hektoliter sör után 2 frt fogyasztási adót állapít meg a díjjegyzék, tehát az eddig fennallott 1 frt 90 kros tételhez képest 10 krral többet, a miből a főváros — 220,000 hektoliter fogyasztást véve alapul — 22,000 frt jövedelem szaporodást remél.

Mit jelent ez?

Csak annyit, hogy a budapesti korcsmárosok adója csupán ezen egyetlen tétel által 22000 frttal lett újabban felemelve.

Mert miképen gondolja valaki ezen terhet a fogyasztó nagyközönségre átháríthatni? Ki gondolhat ma arra, hogy ez alapon a sör árát poharanként, vagy korsonként csak egy krajczárral is felemelje, a midőn az eddigi adók is már annyira megdrágították azt, hogy az a nagy tömegre nézve csaknem megszűnt élvezeti cikk lenni?

Meggondolták-e illetékes helyen, hogy kiket sujt e terher kizárólag s hogy összefér-e az a méltányossággal?

Ugy hisszük nem tévedünk ha azt állítjuk, hogy ott tudatában voltak annak, kik viselik majd e terhet.

Iparunk a regalia megváltása, illetőleg államosítása óta az adó szolgálmányok oly bő forrásának tekintetett, hogy valóban nem csoda, ha a fő- és székváros is — felbuzdulva az állam példáján — szintén szoritott egyet a csavarón nem

gondolva azzal, hogy ezuttal többé nem a nagy közönség erszényét szorítja, hanem a korcsmárosoknak nehezen, keserves munkával megkeresett filléreit sajtolja.

Szóljunk-e még az étek-olajok, vaj, zsír, stb. élelmi cikkek adó alá vonásáról, mely cikkek a vendéglős konyhában évenként nagy összegű értéket képviselnek s a melyeknek az adóemelés folytán elmaradhatatlanul bekövetkező áremelkedése a vendéglőket látogató közönségre szintén nem lesz áthárítható.

Szinte természetes, hogy az adóemelés indokolása amilyen rövid, oly világos is.

Pénz kell, hogy Budapest fejlődhessen, hogy világvárossá legyen, gócpontja az idegenek forgalmának s mindenekelőtt büszkesége, hatalmasan lüktető szive Magyarországnak.

Hát bizony mindezeket mi is hön óhajtjuk, nem anyagi érdekből, hanem mert hazafias önérzetünk sugalja. De ugyanakkor áliitjuk azt is, hogy a fejlődéshez szükséges eszközök megszerzésénél igazságosan nem követhető oly eljárás, a mely mellett a terhek nem arányosan a város közönségére, hanem kizárólag egy bizonyos osztályra neheznek. De hát ki törődik velünk! Hol hangzott fel csak egy szó is sanyargatott iparunk érdekében, egy szó, mely az igazság és méltányosság nevében az újabb és újabb terhek ellen tiltakozott volna?

De ne legyünk igazságtalanok.

Messze büszke fővárosunktól, egy kis alföldi városból vesszük a hirt, a mely a mérvadó tényezőknek megszívlelendő figyelmeztetésül szolgálhat, nekünk pedig őszinte örömet okoz.

Baja város közönsége az, a mely hír szerint a korcsmárosok érdekében, az állami italmérési jövedékről szóló 1888: XXXV. t.-cz. módosítása iránt a képviselőházhoz fölrattal járul.

A törvény 12-dik §-a ugyanis az illeték alá eső üzleteket Budapesten öt, egyebütt három osztályba sorolván s ehhez képest állapítván meg az évi illetékek összegét, különösen a szegényebb sorsu üzlettulajdonosokra oly terhet rótt, mely az igazságérzettel egyenesen ellenkezik, mert a míg a legnagyobb tétellel megrótt első osztály a 75 frt évi illetéket könnyen elbirja, a harmadik osztályba sorolandó üzletek igen nagy része olyan, hogy az azokra kivetett minimum, a 40 frtos évi illeték az üzleti haszonnak az életfentartásra számított részét is megtámadja. Utasíttatni kéri ez okból a felterjesztés a pénzügyminisztert oly törvényjavaslat beterjesztésére, melynek értelmében a huszezer lélekszámot meg nem haladó népességű, törvényhatósági joggal felruházott városokban is, a minimális tétel leszállításával öt osztályba soroltasának az üzletek, s nehogy e rendelkezés az országos pénzügyi érdekek kárával járjon, az ötödik tételnek p. tíz vagy husz forintos összege mellett a közbeeső második, harmadik és negyedik tételek aránylagosan felemeltessenek.

Amint ebből látható a kérelem tárgyánál fogva nem érint bennünket. Ami azonban nekünk abban jól esik, az maga az a tény, hogy akadt mégis hatóság a mely a mi iparunkat is védelmébe részesíti, a mely felismerte iparunk szánalmas helyzetét s érdemesnek tartja annak érdekében hathatós eszközökhöz nyulni.

Persze Baján könnyű a városi hatóságnak ilyesmire is gondolni. Nálunk a világvárosban egy pár ezer család existenciája nem jöhet figyelembe amikor arról van szó, hogy pénz kell.

De hát majd szépül a város, jön a tavasz, felkerekedik az idegenek, a turisták serege s lesz kereset bőven.... így vigasztalnak bennünket.

Mi pedig félő vágygyal várjuk a tavaszt. Vajjon meghozza-e számunkra, nyílásra fakaszthatja-e még bennünk szép virágát, — a reményt?

A társulat tárgyalásai, hivatalos átiratok, végzések, beadványok stb.

Jegyzőkönyv. Felvétel a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának 1893. december hó 18-án, délután 4 órakor, saját helyiségében tartott választmányi üléséről.

Jelen voltak: Gundel János elnök, ifj. Ács Károly társ. ügyész, Teasdale Ottó társul. titkár és 16 választmányi tagok.

Elmaradásukat kimentették: Wirth Ferencz alelnök, Maloschik A. V., Koch József, Blaschka István, Barabás József, Máthé József, Hell Ferencz, Krist Ferencz, Illits József, Palkovics Ede választmányi tagok.

Gundel János elnök, a borkereskedőknek a bortörvény életbelépése tárgyában egybehívott ülésén vesz részt, minél fogva a mai ülés vezetését elnök megérkezéig, a megjelent választmányi tagok egyhangú kívánságára Kommer Ferencz ur veszi át.

Kommer Ferencz ur elfoglalván az elnöki széket, üdvözlö a megjelent tagokat és az ülést megnyitottnak nyilvánítja, egyben a mai jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Mehringer Rezső és Eibel Károly urakat.

1. Felolvasatott az 1893. november hó 28-án tartott választmányi ülés jegyzőkönyve. A jegyzőkönyv tudomásul vétetett és hitelesített.

2. Felolvasatott Theiner Fanni segély iránti kérvénye.

A választmány folyamodónak 10 frt segélyt szavaz meg.

3. Felolvasatott Szakmáry Borbála segély iránti kérvénye.

A választmány folyamodónak 10 frt segélyt szavaz meg.

4. Felolvasatott Neukirchner Ferenczné segély iránti kérvénye.

A választmány folyamodónak 15 frt segélyt szavaz meg.

Gundel János ipartársulati elnök időközben megjelenván, elfoglalja az elnöki széket és az ülés vezetését Kommer Ferencz urtól átveszi.

5. Felolvasatott Talhammer Károly segély iránti kérvénye.

A választmány nevezettnek 10 frt segélyt szavaz meg.

6. Felolvasatott Albrecht Antónia segély iránti kérvénye.

A választmány folyamodónak 10 frt segélyt szavaz meg.

7. Felolvasatott Ertl Jánosné segély iránti kérvénye.

A választmány nevezettnek 10 frt segélyt szavaz meg.

8. Felolvasatott Moldanszky Antónia segély iránti kérvénye.

A választmány a folyamodó kérvényét figyelembe vehetőnek nem találta.

9. Felolvasatott a budapesti pinczeregylet átirata, a kebelében létesített elhelyező-intézet támogatása tárgyában.

A választmány az átiratot tudomásul vette s elhatározta, hogy a létesített elhelyező intézetre a tagok figyelme az Értesítő útján felhívattassék.

10. Bemutattatott a Jókai jubileum bizottság meghívása a jubileumi ünnepségekre.

A választmány elhatározza, hogy az ünnepségeken küldöttségileg részt vesz s ez alkalommal hódolata jeléül emléktárgyat nyújt át a nemzet nagy ünnepeltjének.

A küldöttség tagjai elnökön kívül Kommer Ferencz, Glück Frigyes és Stadler Károly urak.

Ugyancsak nevezettek bizáltak meg az emléktárgy

beszerzésével is, oly megszorítással, hogy annak költsége 100 frtnál nagyobb ne legyen.

11. A műbor gyártása és forgalomba hozatalának eltiltásáról szóló 1893. évi XXIII. t. cz. 1894. január hó 4-én lépvén életbe, elnök szükségesnek véli, hogy a társulati tagok megfelelően tájékoztassanak a törvény határozmányai iránt.

Szóló ma a borkereskedőknek egy értekezletén vett részt, a melyben különösen a bornak faj és származás szerinti elnevezésénél felmerülő nehézségek képezték a tanácskozás tárgyát.

Mindenesetre megfontolandó, vajjon nem volna-e célszerű a társulati tagokat egy nagy értekezletre összehívni, a melyben az ott folytatandó eszmecsere, valamint a választmány előzetesen kidolgozandó javaslatjai, valamint az értekezleten folytatandó eszmecsere alapján, egy ez irányban követendő egyöntetű eljárás volna megállapítható.

A választmány hosszabb eszmecsere után elhatározza, hogy a törvény határozmányaira a társulati tagok figyelme felhívattassék, illetőleg hogy a törvény és annak végrehajtási utasításában foglalt fontosabb határozmányok az Ertesítő útján a tagokkal közöltessenek.

12. Az u. n. 10 kros korsók használata tárgyában az elnökség küldöttségileg volt a pénzügyminiszter urnál ama kérdés eldöntése végett, vajjon a fennálló törvények és szabályok értelmében megengedhető-e ezen söröskorsók használata iparunk gyakorlásában.

A miniszter ez ügyben kedvező határozatot helyezett kilátásba.

Tudomásul vétetett.

13. A budapesti pinzéregylettel közösen tartandó bál tiszta jövedelmének hováfordítása tárgyában a választmány elhatározza, hogy a társulatot megillető tiszta jövedelem egész összegét a létesítendő szakiskola javára kezelt alapgyarapítására fordítja.

14. A millenniumi kiállítás ügyében elnök előadja, miszerint célszerűnek tartaná, ha a kiállítás alakjának és módjának megállapítására egy szűkebb, 7-es bizottság küldetnék ki. Együttal javasolja, hogy a kiállítási bizottság részére külön elnök választassék, mely tisztséget, szóló nézete szerint, senki több körültekintéssel, buzgósággal és szakértelemmel be nem tölthetné, mint Glück Frigyes ur, miért is az egész választmány óhaját véli tolmácsolni, amidőn Glück Frigyes tagtárs urat felkéri a kiállítási bizottsági elnöki tisztség elvállalására.

Glück Frigyes ur kijelenti, hogy a társulatot érdeklő minden tanácskozásban, de különösen ily fontos ügyben az elnöki tiszt csakis a társulat elnökét illetheti meg. Ép azért s mert a millenniumi kiállítás ügyének sikeres megoldása nem csekély mértékben a társulat köztisztületben álló elnökének, egyéni sulyának latba vetésétől függ, szóló nemcsak hogy a felajánlott tisztet nem fogadhatja el, de soha szavazatával nem járulhatna ahhoz sem, hogy a szóban forgó tisztet nem a társulati elnök, hanem bárki más töltsé be.

Stadler Károly ur hasonló értelemben nyilatkozik, egyúttal engedelmet kér a választmánytól, hogy jelen felszólalása alkalmával egy oly dologra is kitérhessen, a mely a tárgyalás alatt levő ügygyel összefüggésben tulajdonképen nincsen. Egy a fővárosban megjelenő ugynevezett szaklapban, a »Vendéglősök Lapja«-ban ugyanis legutóbb szóló személyéről történt említés. Az ott reá halmozott imelyős dicséret azonban valósággal bántóvá lett reá nézve azért, hogy ezzel kapcsolatban a társulat közszeretben álló elnökének személye piszkos rágalomokkal támadtatott meg.

Benső szükségét érzi tehát annak, hogy a választmány előtt tiltakozó szavát felemelje ezen méltatlan támadás ellen, s azt csakugy mint a saját személyét ért dicséretet is, felháborodással visza utasítsa.

A választmány lelkes éljenzéssel magáévá teszi Stadler Károly ur nyilatkozatát.

A kiállítás előkészítésére a választmány egy szűkebb bizottságot küldött ki, a melynek tagjaivá Kommer Ferencz,

Stadler Károly, Glück Frigyes, Palkovics Ede, Barabás József, Förster Konrad és Lippert Lajos urak választattak meg.

Több tárgy napirenden nem lévén, elnök az ülést befejeztnek nyilváníja.

K. m. f.

Teasdale Ottó, titkár.

Gundel János, elnök.

A munkás betegsegélyző pénztárnál kötelezőleg biztosítandó személyzet tekintetében, amint tisztelt tagtársaink tudják, ama kérdés merült fel, vajjon a cselédkönyvvel bíró alkalmazottak, jelesül szakácsnők, mosogató lányok, szobalányok stb. szintén kötelezőleg bejelentendők-e, vagy nem.

Ipartársulatunk kezdettől fogva utóbbi álláspontot foglalta el s ide vonatkozó beadványunk alapján, a kerületi előjáróság, mint I-ső foku iparhatóság, elfogadván felhozott indokolásunkat, kimondotta, hogy az ily cselédek kötelezőleg nem biztosítandók. A betegsegélyző pénztár felebbezése folytán az ügy a székes főváros tanácsa elé került, a mely az I. foku határozatot mindenben helyben hagyta.

Az ide vonatkozó határozat a következő:

Másolat. Budapest székes főváros tanácsa 43144|1893. I. T. A budapesti ker. betegsegélyző pénztár felebbezése az V. ker. előjáróságnak 1893. évi 5751, sz. a. hozott határozata ellen. H. Az V. ker. előjáróságnak, mint illetékes első-foku iparhatóságnak 1893. évi augusztus hó 24-én 5751. sz. a. hozott azon határozatát, melylyel kimondta, hogy a szállodásoknál, vendéglősöknél és korcsmárosoknál alkalmazott háztartási cselédek, jelesül a szakácsnők, mosogató és egyéb konyhai dolgokkal foglalkozó leányok az 1891. XIV. t. cz. hatálya alá nem esnek s ezek betegsegélyző pénztárnál kötelezőleg nem biztosítandók, — a budapesti kerületi betegsegélyző pénztárnak a törvényes határidőben beadott felebbezése folytán a tanács mai napon tartott ülésében felülvizsgálat alá vevén, azt indokainál fogva helyben hagyja azon hozzáadással, hogy ezen intézkedés érvénye, csak azon cselédekre értendő és érthető, a kik az illető üzlettulajdonosoknál cselédkönyv alapján állanak alkalmazásban. Miről a bemutatott tárgyalási iratok visszaadása mellett további eljárás végett az V. ker. előjáróság felzetten értesítettik. Budapest fő- és székvaros tanácsának 1894. évi január hó 4-én tartott üléséből.

Kammermayer Károly s. k.
polgármester.

Az új jövedéki díjjegyzék tárgyában, a mely a főváros legutóbbi közgyűlésén tárgyalatott, illetőleg elfogadtatott és a melylyel számos élelmi és élvezeti cikk fogyasztási adója tetemesen felemeltetett, választmányunk elhatározta, hogy a vendéglős iparra nézve kiválóbb fontossággal bíró élelmi és élvezeti cikkek fogyasztási adójának felemelése ellen, különös tekintettel arra, hogy ezen újabb terhek az amugy is sanyargatott vendéglős ipar által lesznek viselendők és azok a fogyasztó közönségre át nem háríthatók, állást foglal, illetőleg erre vonatkozólag ugy a belügy- mint a pénzügyminiszterhez kérvénnyel járul.

Neue Lasten.

Noch hält die frostige Rinde des Winters die ewigen Kräfte des Wiedererwachens der Natur gefangen, noch stehen viele Tage der Winterqual vor uns bis wir zu den frohen Feste der Auferstehung der freihen Natur gelangen, öde ist noch die Flur, still und ausgestorben der Hain und das mit süßem Blüthenduft und Tausenden metallnen Stimmen an unser Herz dringende Hosanna des Frühlings, ist heute noch ein Traum unserer Phantasie, welcher unser Herz mit freudigen Sehnen erfüllt. Und in diesem Sehnen gibt es keine Ausnahme Jung und Alt, Reich und Arm, der Gelehrte ebenso wie der Ungebildete, alle werden gleichmässig von dieser Macht erfasst, weil der Frühling dieses ewige, unergründliche Wunder

der Natur auch tief in die Herzen der Menschen hineingreift und dort seine schönste Blüthe spriessen lässt — die Hoffnung.

Wer könnte es behaupten, dass die Hoffnung, die see-liche Verjüngung, entbehrlich sei? Giebt es ein Wohlleben welches der Hoffnung nicht mehr bedarf, und giebt es einen solchen Grad der Noth und des Elends, den der Schimmer der Hoffnung nicht mildern könnte?

Der Kranke, den die körperlichen Leiden verzerrt haben, er wünscht mit dem letzten Sehnen seiner zagenden Seele den Frühling herbei, weil er — wieder hoffen möchte, der Arme den Noth und Elend verfolgen, seufzt nach den Frühling weil auch er hoffen will und die Hunderttausenden der Menschheit, welche unter dem Joche der Sorgen und Plagen des Daseins leiden, sie alle blicken nach dem Frühling aus, bringt er doch den heilsamsten Balsam für ihre Wunden — die Hoffnung!

Ob wohl der kommende Frühling auch in uns, die wir durch unseren Beruf, durch die Gemeinsamkeit des Broterwerbes zu einander gehören, die Hoffnung einer besseren Zukunft wieder erwecken wird, ob er wohl mächtig genug sein wird der herrliche Zauber, um dass wir an den Geltendwerden unserer Rechte und Interessen wieder Glauben fassen können?

Zaghast zu sein, haben wir genügenden Grund. Wenn wir um uns blicken und die Verhältnisse unseres Gewerbes, die auf unser Gewerbe einwirkenden Coujuncturen ins Auge fassen, müssen wir den bestehenden Zustand fast schon für unerträglich bezeichnen, der nicht die geringste Aussicht auf eine Besserung gewährt, jedoch alle Vorbedingungen der Verschlimmerung in sicht birgt.

Ein, der traurigen Lage unseres Gewerbes entsprechen, des Präludium könnten wir jene Steuererhöhung nennen welche die Haupt- und Residenzstadt — gleichsam als Neujahrs Gruss — mit dem, hinsichtlich der Consum-Steuern festgestellten neuen Gebührentarif ins Leben rief.

Eine neue, nicht geringe Last bedeutet dieser Tarif für uns welche wir nicht unterschätzen dürfen umsoweniger, weil deren Gewicht zum grossen Theile ausschliesslich auf uns den Gastgewerbetreibenden ruhen wird.

Es kann hier nicht unser Zweck sein die Vorzüge und Nachtheile der Verschiedenen Steuersysteme zu besprechen, so viel können wir jedoch kühn behaupten, dass das Consumsteuer-System welches in letzterer Zeit, nach jeder Richtung hin, mit einer gewissen Vorliebe intensiv entwickelt worden ist, seine Berechtigung aus der gleichmässigen Vertheilung der Lasten schöpft, d. h. daraus, dass die in dieser Form festgesetzten Abgaben, seiner Lebensweise, seinen Aussprüchen gemäss von Jedermann, ohne Ausnahme zu leisten sind.

Wie steht es aber mit der durch oben erwähnten Gebühren-Tarif vorgenommenen Steuererhöhung?

Nehmen wir, das ins Auge fallendste, uns am nächsten berührende Beispiel, die Erhöhung der Biersteuer.

Nach jedem Hektoliter Bier stellt der neue Tarif 2 fl. Consumsteuer fest, also im Verhältnisse zu den bisher bestandenen Satz von 1 fl. 90 kr., um 10 kr. mehr, wovon die Stadt — 220.000 Hectoliter Consum zum Grunde genommen — 22.000 fl. Einkommen-Vermehrung erhofft.

Was bedeutet das?

Nur soviel, dass die Steuer der Budapester Gastwirthe

nur durch diese eine Post allein, um 22.000 fl. neuerdings erhöht wurde.

Denn, wie denkt sich Jemand diese Last auf das consummirende Publikum überwälzen zu können? Wer kann heute daran denken, aus diesem Anlasse den Preis des Bieres beim Glase, oder Krügel auch nur um einen Kreuzer zu erhöhen, wo schon die bisherigen Abgaben das Bier derart vertheuert haben, dass es für die grosse Menge schon fast aufgehört hat ein Genussmittel zu sein.

Ob man wohl competenten Ortes daran gedacht hat, wen diese Last ausschliesslich trifft, und ob dieselbe mit den Billigkeitsrücksichten vereinbar ist?

Wir glauben nicht zu irren, wenn wir behaupten, dass man dort sich dessen vollkommen bewusst war, wer diese Last zu tragen haben wird.

Unser Gewerbe wurde seit der Ablösung, resp. Verstaatlichung der Regale, für eine so ergiebige Quelle der Steuer-Abgaben betrachtet, dass es ja gar nicht zu wundern ist, wenn die Haupt- und Residenzstadt — angeeifert von dem Beispiele des Staates — die Schraube auch wieder einmal anziehen will, ohne sich darum zu kümmern, dass sie diesmal nicht die Tasche des grossen Publikums schnürt, sondern die mühselig erworbenen Heller der Gastwirthe erpresst.

Sollen wir noch der Besteuerung der Speise-Oele, Schmalz, Butter etc. Erwähnung thun, welche Lebensmittel in der Wirthsküche jährlich einen Werth von grosser Summe repräsentiren und deren, in Folge der Steuer-Erhöhung unausbleiblich eintreffende Preis-Steigerung, auf die Besucher der Gasthäuser ebenfalls nicht zu überwälzen sein wird.

Fast natürlich ist es, dass die Motivirung der Steuer-Erhöhung ebenso klar als kurz ist.

Geld ist nothwendig, dass sich Budapest entwickeln könne, dass es eine Weltstadt, ein Brennpunkt des Fremdenverkehrs und vor Allem aber, der würdige Stolz, dass mächtig pulsirende Herz Ungarns werde.

Nun wünschen auch wir all das vom ganzen Herzen, nicht aus materiellem Interesse, sondern weil es uns unser patriotisches Gefühl eingibt.

Jedoch behaupten wir auch zu gleicher Zeit, dass bei der Beschaffung, der zur Entwicklung Budapest nöthigen Mittel, gerechter Weise kein solcher Vorgang befolgt werden darf, durch welchen die Steuerlasten nicht gleichmässige Vertheilung finden, und ausschliesslich eine gewisse Classe bedrückt wird.

Jedoch wer kümmert sich um uns! Wo wurde je ein Wort laut im Interesse unseres Gewerbes, ein Wort, welches im Namen der Gerechtigkeit und Billigkeit gegen die immer neueren Lasten, Verwahrung einlegen würde?!

Jedoch seien wir Gerecht.

Weit weg von unserer stolzen Hauptstadt, aus einer kleinen Stadt des Alföld, kommt uns die Nachricht zu, welche für die competenten Factoren als Fingerzeig dienen möge, uns aber mit aufrichtiger Freude erfüllt.

Die Stadt Baja ist es, welche, unserem Vernehmen nach, im Interesse der Gastwirthe, sich an die Legislative wendet, um eine Abänderung des Gesetzes über das staatliche Schankgefälle zu erwirken.

Die gewünschte Aenderung betrifft die Classeneintheilung der Geschäfte, insoferne nämlich, dass die Vermehrung der für die Provinz festgesetzten 3 Gebührenklassen auf 5,

bei entsprechender Herabsetzung des kleinsten Satzes, angesucht wird, da durch die bisherigen 3 Classen »auf die Geschäftsbesitzer, besonders auf die ärmeren, eine solche Last entfällt, die mit dem Gerechtigkeitsgefühl geradezu im Widerspruche steht«.

Wie ersichtlich ist, berührt uns das Gesuch, seinem Gegenstande nach, durchaus nicht. Was uns jedoch daran mit Freude erfüllt, ist die Thatsache an und für sich, dass endlich ein Factor sich gefunden, welcher auch unserem Gewerbe Schutz angedeihen lässt, welcher die trostlose Lage unseres Gewerbes erkannt hat und es sich der Mühe werth sein lässt, im Interesse des Gewerbes wirksame Mittel zu ergreifen.

Freilich ist es der Stadtbehörde in Baja leicht, auch für solche Dinge Zeit zu finden. Bei uns, in der Weltstadt, kann die Existenz einiger tausend Familien nicht in Betracht kommen, wenn davon die Rede ist, dass es an Geld mangelt.

Jedoch nun, die Stadt wird sich verschönern, der Frühling kommt, die Schaaren der Fremden und Touristen werden heranziehen und reichlicher Verdienst wird uns beschert sein — so tröstet man uns.

Wir aber erwarten mit banger Sehnsucht den Frühling.

Ob er ihn wohl bringen wird, ob er ihn wohl in uns noch zur Blüthe erwecken kann den grünen Zweig der Hoffnung?

Verhandlungen der Genossenschaft, amtliche Zuschriften, Eingaben etc.

Protokoll über die am 18. December 1893, Nachmittags 4 Uhr, in den eigenen Localitäten abgehaltene Ausschusssitzung der Budapester Hotelier, Gast- und Schankwirth Genossenschaft.

Zugegen waren: Johann Gundel, Präses; Karl Ács jun., Rechtsanwalt, Otto Teasdale Secretär und 16. Ausschussmitglieder.

Präsident Johann Gundel wohnt einer, durch die Weinhändler, in Betreff des neuen Weingesetzes einberufenen Sitzung bei, weshalb die Leitung der heutigen Sitzung, bis zur Ankunft des Präsidenten, auf einstimmigen Wunsch der anwesenden Ausschussmitglieder Herr Franz Kommer übernimmt.

Herr Franz Kommer begibt sich auf den Sitz des Präsidenten und nachdem er die anwesenden Mitglieder begrüsst, erklärt er die Sitzung für eröffnet. Gleichzeitig ersucht er zur Autentication des heutigen Protokolles, die Herren Rudolf Mehringer und Karl Eibel.

1. Verlesen wurde das Protokoll der Ausschusssitzung vom 28. November 1893.

Das Protokoll wurde zur Kenntniss genommen und autenticirt.

2. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Fanni Theiner, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt der Gesuchstellerin 10 fl. Unterstützung.

3. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Barbara Szakmány, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt der Gesuchstellerin 10 fl. Unterstützung.

4. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Witwe Franz Neukirchner, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt der Gesuchstellerin 15 fl. Unterstützung.

Präsident Johann Gundel, der mittlerweile erschienen ist, übernimmt die Leitung der Sitzung von Herrn Franz Kommer.

5. Verlesen wurde das Gesuch des Karl Talhammer, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt dem Genannten 10 fl. Unterstützung.

6. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Antonia Albrecht, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt der Gesuchstellerin 10 fl. Unterstützung.

7. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Johann Ertl, um Unterstützung.

Der Ausschuss votirt der Genannten 10 fl. Unterstützung.

8. Verlesen wurde das Gesuch der Frau Antonia Moldanszky, um Unterstützung.

Der Ausschuss konnte das Gesuch der Genannten nicht berücksichtigen.

9. Verlesen wurde die Zuschrift des Budapester Kellner-Vereines, in Betreff der Unterstützung des in seinem Verbands errichteten Vermittlungs-Bureaux.

Der Ausschuss nimmt die Zuschrift zur Kenntniss und beschliesst, dass die Aufmerksamkeit der Genossenschafts-Mitglieder auf das neuerrichtete Vermittlungs-Bureau im Wege des »Értesítő« wachgerufen werde.

10. Vorgelegt wurde die Einladung des Jokai-Jubileum Comités zu dem Jubileum-Feste.

Der Ausschuss beschliesst, an dem Feste deputativ theil zunehmen und bei dieser Gelegenheit dem grossen Gefeierten der Nation, als Zeichen der Verehrung einen Erinnerungs-Gegenstand zu überreichen. Die Mitglieder der Deputation sind ausser dem Präsidenten die Herren Franz Kommer, Friedrich Glück und Karl Stadler. Die Genannten wurden auch mit der Anschaffung des zu überreichenden Gegenstandes betraut, mit der Beschränkung, dass die Kosten desselben 100 fl. nicht übersteigen sollen.

11. Nachdem das Gesetz von dem Verbote der Zubereitung und in Verkehrsetzung des Kunstweines, Ges.-Art. XXIII, 1893, mit 4. Jänner 1894, ins Leben tritt, hält es Präsident für nothwendig, dass die Mitglieder der Genossenschaft in Betreff der Bestimmungen des Gesetzes entsprechend orientirt werden mögen. Redner nahm heute an einer Besprechung der Weinhändler Theil, in welcher besonders über die Schwierigkeiten der Benennung des Weines nach Traubengattungen und nach seiner Provenienz, berathen wurde. In jedem Falle ist es zu erwägen, ob es nicht zweckdienlich wäre, die Mitglieder der Genossenschaft zu einer Besprechung einzuberufen, wo dann auf Grund der schon vorher ausgearbeiteten Vorschläge des Ausschusses, sowie auf Grund des dort zu erfolgenden Meinungs-austausches ein diesbezüglich zu befolgender, einheitlicher Vorgang festzusetzen wäre.

Der Ausschuss beschliesst, dass die Mitglieder auf die Bestimmungen des Gesetzes aufmerksam zu machen seien, respective dass die im Gesetze und in dessen Vollzugs-Verordnung enthaltenen wichtigeren Bestimmungen, im Wege des »Értesítő« den Mitgliedern kund zu thun sind.

12. In Angelegenheit der sogenannten 10 kr. Bierkrügel, hat sich das Präsidium deputativ an den Herrn Finanzminister gewandt, behufs Entscheidung jener Frage, ob im Sinne der bestehenden Gesetze und Vorschriften der Gebrauch solcher Krügel in der Ausübung unseres Gewerbes zulässig ist?

Der Finanzminister versprach die Frage in günstigem Sinne zu entscheiden.

Wird zur Kenntniss genommen.

13. In Angelegenheit der Verwendung des eventuellen Reinertragnisses des in Gemeinschaft mit dem Kellner-Vereine zu arrangirenden Balles, beschliesst der Ausschuss, die ganze Summe des auf die Genossenschaft entfallenden Reinertragnisses zu Gunsten des für die zu errichtende Fachschule verwalteten Fondes zu verwenden.

14. In Angelegenheit der Millenniums-Ausstellung, würde Präsident es für zweckmässig halten, wenn behufs Festsetzung der Form und Art der Durchführung der Ausstellungs-Idee, ein engeres Comité entsendet werden würde. Gleichzeitig beantragt Präsident, dass für die Ausstellungs-Commission ein besonderer Präsident gewählt werden möge und ist Präsident der Ansicht, dass Niemand mit mehr Um-

sicht, Eifer und Sachkenntniss diese Stelle ausfüllen würde, wie Herr Friedrich Glück, weshalb er denn auch den Wunsch des gesammten Ausschusses auszudrücken vermeint, in dem er Herrn Friedrich Glück zur Annahme der Function eines Ausstellungs-Präsidenten ersucht.

Herr Friedrich Glück erklärt, dass seiner Meinung nach, in allen, die Genossenschaft betreffenden Berathungen, besonders aber in solch wichtiger Angelegenheit, der Vorsitz immer dem Genossenschafts-Präsidenten zukommt. Eben deshalb, und weil die erfolgreiche Lösung der Angelegenheit der Ausstellung zum nicht geringen Theile von der Einsetzung des persönlichen Einflusses des sich allgemeiner Achtung erfreuenden Genossenschafts-Präsidenten abhängig ist, kann Redner nicht nur die ihm angetragene Stelle nicht annehmen, sondern auch niemals seine Stimme dafür geben, dass diese Stelle nicht der Genossenschafts-Präsident, sondern ein Anderer einnehmen soll.

Herr Karl Stadler erklärt sich in ähnlichem Sinne und bittet gleichzeitig um Erlaubniss, im Anhang zu dieser seiner Erklärung, von einer Sache zu sprechen, welche mit der unter Berathung stehenden Angelegenheit eigentlich nicht im Zusammenhange steht. Ein in der Hauptstadt erscheinendes, sogenanntes »Fachblatt«, das »Vendéglősök Lapja«, hat nämlich jüngst der Person Redners gedacht. Die dort angestimmten Lobes-Hymnen jedoch wurden für Redner geradezu verletzend, durch den Umstand, dass im Zusammenhange mit diesen die allverehrte Person des Genossenschafts-Präsidenten mit schmutzigen Verläumdungen überhäuft wurde.

Als inneres Bedürfniss fühlt es Redner, hier im Ausschusse sein Wort gegen diese unqualifizirbaren Angriffe zu erheben und diese ebenso, wie das ihm zugekommene Lob, mit Entrüstung zurückzuweisen.

Der Ausschuss schliesst sich mit Begeisterung der Erklärung des Herrn Karl Stadler an.

Zur Vorbereitung der Ausstellungs-Angelegenheiten entsendet der Ausschuss ein engeres Comité, in welches ge-

wählt wurden die Herren: Franz Kommer, Karl Stadler, Friedrich Glück, Eduard Palkovics, Josef Barabás, Konrad Förster und Ludwig Lippert.

Indem hiemit die Tagesordnung erschöpft war, erklärt Präsident die Sitzung für beendet.

D. U. S.

Otto Teasdale, Secretär.

Johann Gundel, Präses.

In Betreff des bei der Arbeiter-Krankenkassa obligat zu versichernden Personals ist — wie unsere geehrten Mitglieder wissen — die Frage aufgetaucht, ob die mit Dienstbotenbücher versehenen Angestellten unseres Gewerbes und zwar: Köchinnen, Abwasch-Mädchen, Stuben-Mädchen etc. ebenfalls obligat anzumelden sind, oder nicht?

Unsere Genossenschaft, hat vom Anfange an den letzteren Standpunkt vertreten und auf Grund unserer diesbezüglichen Eingabe, hat die Bezirksvorstehung, als Gewerbebehörde I. Instanz, in Würdigung der durch uns angeführten Motive, ausgesprochen, dass solche Angestellte nicht obligat zu versichern sind.

In Folge der Appellation der Krankenkassa gegen diesen Bescheid, ist diese Frage an den Magistrat der Haupt- und Residenzstadt gelangt, welcher den Bescheid der I. Instanz vollinhaltlich bestätigte.

In Angelegenheit des neuen Gebühren-Tarifs, hat der Ausschuss beschlossen gegen die Erhöhung der Consumsteuer der für das Gastgewerbe wichtigeren Lebens- und Genussmittel — mit besonderer Rücksicht darauf, dass diese neuen Lasten zum grössten Theile durch das ohnehin stark bedrückte Gastgewerbe zu tragen sein werden, und eine Umwälzung derselben auf das consumirende Publikum nicht durchführbar ist, — Stellung zu nehmen und diesbezüglich sowohl beim Minister des Inneren, wie auch beim Finanzminister zu petitioniren.

„SPORT“

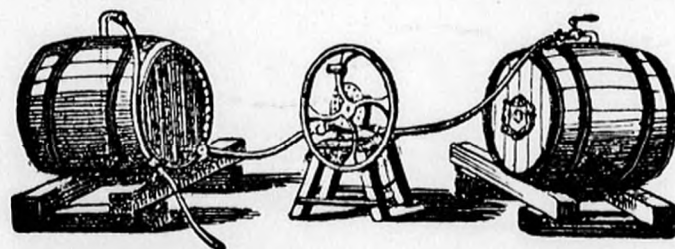
Grand Vin Sec Pezsgő.

Vonatkozással Ő cs. és ap. kir. Felsége, valamint Frigyes főherczeg Ő Fensége legmagasabb látogatása alkalmából a cs. és kir. udvari pinczék, valamint a főherczegi udvartartás részére történt megrendelésekre, a fenti pezsgő-fajt kiválóan ajánlja

LITTKEL. cs. és kir. udvari szállító
pezsgőbor-gyártelepe Pécssett.

Főraktára:

BUDAPESTEN: Hatvani-utca 11. sz.
Bécsben: Führichgasse 10. | Prágában: Seist József urnál
Kapható továbbá minden elsőrangú bor- és fűszerkereskedésben, ugyszintén szállodák és étkező helyiségekben.

GEITNER ÉS RAUSCH

BUDAPEST,

VI. kerület, Andrásy-ut 8. szám.

Háztartási és konyhafelszerelési cikkek nagy raktára.

Ruha-, mosó-, facsaró- és vasaló-gépek, legjobb szerkezetű **vasmángolók**. Öntöttvas és zománcozott főző-edények. **Alpacca evő-szerek, kávé- és tea-készletek**. Husvágó és kolbásztöltő-gépek.

Saját gyártmányu bor-szivattyuk nagy választékban.

Légnyomatu sör-szivattyuk. Szab. önműködő sör-csapok. Legjobb minőségű borfejtő, gummitömlők, csapok stb. teljes pincze-felszerelési cikkek, a legjutányosabb ártételek mellett.

WEISZ SÁMUEL

VI., SZABOLCS-UTCZA 17.

Ajánlja
Felvidéki
savanyu kaposztát
vizes és ecetes
uborkát
paprikát és
faszenet
a legújányságh
árban.

Borivóknak, kik a bort savanyuvizszel sze-
retik vegyíteni, mindenek előtt a

MATTONI-FELD
GISSHÜBLER
legtisztább égvínyos
SAVANYU-KOT

vjan ható. E víz közömbösíti a bor savát és az itálnak
eleinte kellemetes, ingerlő mellékzét ad, annélkül, hogy
azt feketére festené.

**LUHIERZSE-
BET**

Kitűnő gyógy- és élvezeti víz; emeli az étvágyat, elő-
mozdítja az emésztést, üdít és élénkít.

Kizárólagos szállítók

MATTONI ÉS WILLE, BUDAPEST

MUSTÁR eredeti francia mód
5 kiló vételnél á 50 k.

SENF original französische Art
bei 5 Kilo Abnahme á 50 kr.

Kapható

MOCZNIK L.

conserv-mustárgyárában

Budapest, VIII., Alföldi-utca 10. sz.

Nyilvános műszaki vegyészeti intézet
Andrássy-út 47.

Dr. TELBISZ JÁNOS

királyi kereskedelmi törvényszéki hites vegyész.

Bor-vegyvizsgálatok azonnal teljesítetnek és azokról **hites** bizonyítványok állittatnak ki. Vizsgálati díj ezen hirdetésre való vonatkozás mellett 4 frt. A leletek egy nap letele után kézbesítetnek.

Öffentliches Technisch-Chemisches-Institut
Andrássy-út 47.

Dr. JOHANN TELBISZ

beeideter Chemiker des königl. Handelsgerichtes.

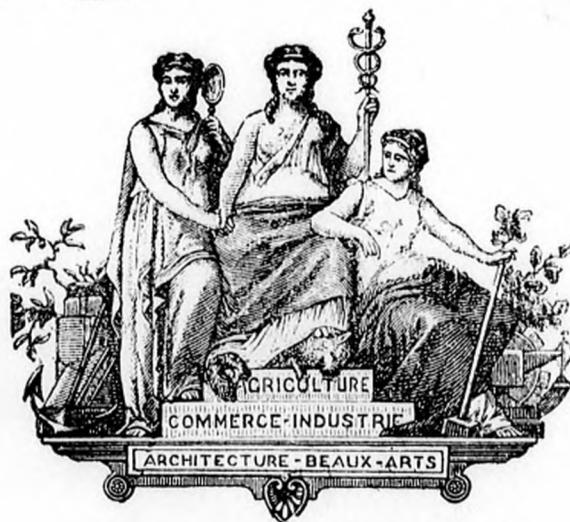
Chemische **Wein**-Analysen werden sofort effectuirt und über dieselben **beweisgültige** Zeugnisse ausgefertigt. Analysen-Gebühr mit Berufung auf diese Anzeige 4 fl. Die Befunde werden nach Verlauf eines Tages eingehändigt.

TELEFON.

SANITAS

SANITAS

I. cz. szállodás, vendéglős és kávé urak!

Különös figyelmébe ajánljuk az általunk előállított és közkedvelt csász. és kir. szab. **Sanitas** sterilizált (bacteriummentes) szikvizünket ép oly árban, mint bármely közönséges szikviz.

Kiváló tisztelettel

Dr. Rényi, Darvas és Finy gyógyszerész

„SANITAS“ cs. és kir. szabadalmazott

sterilizált vegytiszta szénsavvali szikvizgyártása
gyümölcs-szörp és hűtő italok gyára

szabadalmazott sterilizáló gépek berendezési vállalata,

Budapest. Gyár: VII. ker., Dob-utca 107.

LÖWENSTEIN M. (MIHÁLY)

cégtulajdonos **LÖWENSTEIN F. NÁNDOR**

Budapest, IV. ker., Eskü-tér (alapított 1864.)

ajánlja nagy raktárát

mindennemű bel- és külföldi sajtokban, hús, hal, főzelék és gyümölcs conservekben, csokoládé francia és magyar cognacban, angol és francia különlegességeket, finom konyhák részér finom főző bort: Madera, Marsalla, Sherryt.

*Kizárólagos főraktára az „Anglo Continenthal Thee-Association“-nak
legjobb fekete teákban, valódi Jamaika rumok.*

●●●●●●●●●● KIVÁNATRA ÁRJEGYZÉK BÉRMENTVE. ●●●●●●●●●●

PEZSGŐ

CHAMPAGNER

LOUIS FRANÇOIS & Co.

PROMONTOR.

Kitüntetések:

Páris 1889. EZÜST-ÉREM
Nizza 1890. ARANY-ÉREM
Lissabon 1890. Hors Concours és
NAGY DIPLOM
Temesvár, NAGY ARANY-ÉREM.

Auszeichnungen:

Paris 1889. SILB. MEDAILLE
Nizza 1890. GOLD. MEDAILLE
Lissabon 1890. Hors Concours und
GROSSES DIPLOM
Temesvár GROSSE GOLD-MEDAILLE.

Főképviselek: — General-Vertretung:

RUDA és BLOCHMANN

BUDAPEST, Akadémia utca 16.